

Sygn. II 1 C 203/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 września 2015 r.

Sąd Rejonowy dla Łodzi-Widzewa w Łodzi Wydział II Cywilny Sekcja Egzekucyjna

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Kamil Kazimierczak

Protokolant: asystent sędziego Konrad Buczkowski

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 września 2015 r. w Ł.

sprawy z powództwa Przedsiębiorstwa (...) Spółki z o.o.

przeciwko M. S.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. **oddala powództwo;**

2. zasądza od Przedsiębiorstwa (...) Spółki z o.o. na rzecz M. S. kwotę 617 (sześćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

II 1 C 203/14

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 3 października 2014 r. powód zażądał pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego w postaci ugody zawartej w dniu 29 kwietnia 2014 r. przed Sądem Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi X Wydziałem Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, w sprawie o sygn. akt X P 78/14, zaopatrzonej w klauzulę wykonalności z dnia 8 lipca 2014r. - w części tj. w zakresie kwoty 1.530,00 zł. Ponadto wniósł o zasądzenie zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zwrot kosztów procesu według norm przepisanych

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W ugodzie z dnia 29 kwietnia 2014 r. zawartej przed Sądem Rejonowym dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi, X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, sygn. akt X P 78/14 powód zobowiązał się do zapłaty na rzecz pozwanego kwoty 8.500 złotych tytułem wynagrodzenia oraz odpłaty pieniężnej w terminie 14 dni od zawarcia ugody.

(dowód: protokół rozprawy k. 61 akt X P 78/14 w załączeniu)

W dniu 13 maja 2014 r. powód zapłacił pozwanemu kwotę 6.970 zł oraz uiścił na rzecz Urzędu Skarbowego Ł. 1530 zł tytułem zaliczki na podatek dochodowy

(dowód: kopia potwierdzenia przelewu załączona do pozwu - k. 17, okoliczność przyznana przez pozwanego k. 41)

Postanowieniem z dnia 8 lipca 2014 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi nadał ugodzie klauzulę wykonalności.

(dowód: k.5v tytuł wykonawczy akt egzekucyjnych Km 1813/14 w załączeniu)

W dniu 22 sierpnia 2014 r. pozwany złożył do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi Widzewa w Łodzi A. K.wniosek o egzekucję należności stwierdzonych ww. ugodą zaopatrzoną w klauzulę wykonalności – w zakresie kwoty 1.530 zł. Egzekucję skierowano do rachunku bankowego dłużnika. W dniu 15 września 2014 r. środki w kwocie 1854,30 złotych przekazane przez Bank Spółdzielczy Towarzystwo (...) (...) w P.komornik rozdysponował na opłatę egzekucyjną i wydatki gotówkowe, a resztę kwoty – 1680 zł przekazał wierzycielowi tytułem należności głównej i kosztów zastępstwa w egzekucji.

(dowód: zawiadomienie o zajęciu rachunku bankowego k. 13 akt egzekucyjnych Km 1813/14 oraz karta rozliczeniowa znajdująca się w tych aktach)

Komornik zakończył postępowanie wskutek zapłaty całości egzekwowanej należności i wydał w dniu 16 września 2014 r. postanowienie o kosztach.

(dowód: postanowienie z dnia 16 września 2014 r. k.19 akt egzekucyjnych Km 1813/14)

Ustalony powyżej stan faktyczny jest w zasadzie bezsporny, a spór mający miejsce w niniejszej sprawie dotyczy kwestii prawnych:

1. Czy kwota określona w ugodzie była kwotą, od której miał być odprowadzony podatek przez powoda jako płatnika, jeżeli kwota nie podlegałaby zwolnieniu podatkowemu, czy też kwotą, którą miał otrzymać pozwany od powoda;
2. Czy powód w całości spełnił świadczenie wynikające z ugody?
3. Czy powództwo o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności może być skutecznie wniesione pomimo wyegzekwowania należności w całości?

Sąd zważył co następuje:

Powództwo jest nieuzasadnione.

W pozwie powód żąda pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności z powodu wygaśnięcia zobowiązania wynikającego z ugody.

Podstawę powództwa stanowi przepis art. 840 §1 pkt 2 k.p.c., w myśl którego dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, na skutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane.

Odnosząc się do pierwszego z nakreślonych wyżej problemów prawnych, który jest przedmiotem sporu, czy kwota ustalona w ugodzie była kwotą, którą powód miał zapłacić do rąk pozwanego, czy też kwotą, od której powód miał potrącić zaliczkę na podatek dochodowy przed przekazaniem pozostałej części pozwanemu, jeżeli kwota nie podlegałaby zwolnieniu podatkowemu należy stwierdzić, że nie budzi wątpliwości, iż kwota określona w ugodzie należy traktować jako kwotę brutto. Świadczenia, którego dotyczyła ugoda miało dotyczyć wynagrodzenia za pracę oraz odpłaty pieniężnej.

Zgodnie ze stanowiskiem wyrażonym w wyroku Sądu Najwyższego z dnia 9 lipca 2014r., sygn. akt I PK 250/13, które sąd w pełni podziela, wynagrodzenie za pracę, jako pojęcie prawa pracy, oznacza całość należnej na podstawie przepisów płacowych i umowy o pracę zapłaty za pracę, obejmując także część, którą pracodawca odlicza jako składki na ubezpieczenia społeczne i zaliczki na podatek dochodowy. W rezultacie, pracodawca jest wobec pracownika dłużnikiem zobowiązanym do zapłaty przysługującego wynagrodzenia w pełnej wysokości, a kwoty, które przekazuje jako płatnik podatku dochodowego i zaliczki na składki ubezpieczeniowe, są częścią wynagrodzenia pracownika.

Odnosząc się do drugiego z przedstawionych zagadnień prawnych należy uznać, że związku z tym, iż powód zapłacił pozwanemu kwotę 6.970 zł oraz odprowadził 1530 zł tytułem zaliczki na podatek dochodowy, doszło do wygaśnięcia zobowiązania wynikającego z ugody.

Powyższa ocena sądu, dotycząca kwestii ustalenia charakteru kwoty wymienionej w ugodzie oraz faktu wygaśnięcia zobowiązania wynikającej z tej ugody wskutek zapłaty, nie oznacza jednak konieczności uwzględnienia pozwu. Powództwo z art. 840 k.p.c., zwane powództwem opozycyjnym, będącym jednym z powództw przeciwegzekucyjnych, ma na celu zablokowanie egzekucji m. in. z tego powodu, że po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, na skutek którego zobowiązanie wygasło. Takim zdarzeniem jest m. in. zapłata całości długu. Sąd w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę stoi jednak na stanowisku, iż nie można pozbawić wykonalności orzeczenia już wykonanego, bo kłóci się to z istotą instytucji prawnej unormowanej w przepisie art. 840 §1 k.p.c.

Jak słusznie wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 30 maja 2014r. w sprawie II CSK 679/13, opubl: www.sn.pl, powództwo przeciwegzekucyjne skierowane na pozbawienie lub ograniczenie wykonalności tytułu wykonawczego może być skutecznie wniesione tylko pod warunkiem, że istnieje potencjalna możliwość wykonania tytułu wykonawczego w całości lub w określonej jego części. Dłużnik traci możliwość wytoczenia powództwa opozycyjnego z chwilą wyegzekwowania świadczenia objętego tytułem wykonawczym w całości lub w określonej części w odniesieniu do już wyegzekwowanego świadczenia. Powództwo to jest więc niedopuszczalne w części, w której wykonalność tytułu wykonawczego wygasła na skutek jego zrealizowania. Analogiczne stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 17 listopada 1988r. w sprawie I CR 255/88, niepubl. Pogląd ten jest zgodny z powszechnie przyjętą opinią doktryny (por. np. S. Kozik, Kodeks postępowania cywilnego, postępowanie zabezpieczające i egzekucyjne, komentarz pod red. Z. Szczurka, wyd. 3, Sopot 2005, str. 356).

W przedmiotowej sprawie należność, której dotyczyła sprawa została wyegzekwowana w całości przed wytoczeniem powództwa. W świetle powyższych okoliczności i na podstawie powołanych przepisów powództwo oddalono.

O kosztach postępowania sąd orzekł na mocy art. 98 §1 i 3 k.p.c. orzekając od powoda, jako strony przegranej, na rzecz pozwanego kwotę 600 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 600 złotych kosztów zastępstwa procesowego oraz 17 zł tytułem opłaty od pełnomocnictwa.